

- Estableix l'article 15 del RD 240/2007 que:

“Cuando así lo impongan razones de orden público, se seguridad pública o de salud pública, se podrá adoptar alguna de las medidas siguientes en relación con los ciudadanos de un Estado miembro de la Unión Europea o de otro Estado parte en el Acuerdo sobre el Espacio Económico Europeo, o con los miembros de su familia:

- a) impedir la entrada en España, aunque los interesados presenten la documentación prevista en el artículo 4 del presente real decreto*
- b) denegar la inscripción en el registro Central de Extranjeros, o la expedición o renovación de las tarjetas de residencia previstas en este real decreto*
- c) ordenar la expulsión o devolución del territorio nacional español”*

Afegeix el propi article que únicament podrà adoptar-se una decisió d'expulsió respecte a ciutadans d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altre Estat part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o a membres de la seva família, amb independència de la seva nacionalitat, que hagin adquirit el dret de residència permanent a Espanya, **si existeixen motius greus d'ordre públic o seguretat pública**. Tanmateix, abans d'adoptar-se una decisió en aquest sentit, es tindran en compte la durada de la residència i integració social i cultural de l'interessat a Espanya, la seva edat, estat de salut, situació familiar i econòmica, i la importància dels vincles amb el seu país d'origen.

- L'apartat 2 del article 15 del RD 240/2007, modificat per el RD 1710/2011 de 18 de novembre estableix que les persones que hagin estat objecte d'una decisió de prohibició d'entrada a Espanya podran presentar una sol.licitut d'aixecament de la mateixa en un termini raonable que serà determinat per l'Autoritat competent, en funció de les circumstàncies concurrents i que constarà a la resolució per la que es determini la prohibició d'entrada. La sol.licitut d'aixecament de la prohibició d'entrada es realitzarà al.legant els motius que demostren un canvi material de les circumstàncies que van justificar la prohibició. En tot cas, la referida sol.licitut podrà ser presentada transcorreguts tres anys des de l'execució de la decisió de prohibició d'entrada a Espanya. L'Autoritat competent que va resoldre la prohibició haurà de resoldre la sol.licitut en un termini màxim de tres mesos a partir de la seva presentació. Durant el temps en que la sol.licitut és examinada , l'interessat no podrà entrar a Espanya.

- En tot cas, per a l'adopció d'una de les mesures previstes a l'article 15 del RD 240/2007, s'atendrà als següents **critèris**:
 - a) Haurà de ser adoptada d'acord a la legislació reguladora de l'ordre públic i la seguretat pública i les disposicions reglamentàries vigents en la matèria
 - b) Podrà ser revocada d'ofici o a instància de part quan deixin de subsistir les raons que van motivar la seva adopció
 - c) No podrà ser adoptada amb fins econòmics
 - d) Quan s'adoptin per raons d'ordre públic o de seguretat pública, hauran de ser **fundades exclusivament** en la conducta personal de qui sigui objecte d'aquelles, que, en tot cas, haurà de constituir una amenaça real, actual i suficientment greu que afecti a un interès fonamental de la societat, i que serà valorada, per l'òrgan competent per a resoldre, sobre la base dels informes de les autoritats policials, fiscals o judicials que constin a l'expedient. **L'existència de condemnes penals anteriors no constituirà per si sola, raó per adoptar les referides mesures.**

- **No podrà adoptar-se** una decisió d'expulsió o repatriació respecte a ciutadans d'un Estat membre de la UE o d'altre Estat part del EEE, tret si existeixen motius imperiosos de seguretat pública, en els següents casos:
 - a) Si hagués residit a Espanya durant els deu anys anteriors
 - b) Si fos menor d'edat, tret si la repatriació és conforme al interès superior del menor, no tenint la referida repatriació en cap cas, caràcter sancionador.

- La **caducitat** del document d'identitat o del passaport amb el que l'interessat efectuarà la seva entrada a Espanya, o en el seu cas, la de la targeta de residència, **no podrà ser causa d'expulsió.**

- L'incompliment de l'obligació de sol·licitar la targeta de residència o del certificat de registre implicarà l'aplicació de les sancions pecuniàries, que en idèntics termes i per a supòsits similars, s'estableixi per als ciutadans espanyols en relació al DNI.

- Les úniques dolències o malalties que poden justificar l'adopció d'alguna d'elles mesures referides seran les malalties amb potencial epidèmic, definides com a tals per la OMS, així com altres malalties infeccioses o parasitàries contagioses, de conformitat amb la legislació espanyola vigent.
 Les malalties sobrevingudes als tres primers mesos següents a la data d'arribada de l'interessat, no podran justificar l'expulsió del territori espanyol.

En els casos individuals en els que existeixin indicis greus que ho justifiquin, podrà sotmetre's a la persona inclosa en l'àmbit d'aplicació del RD 240/2007, en els tres mesos següents a la data de la seva arribada, a un reconeixement mèdic gratuït per a acreditar que no pateix cap de les malalties mencionades. Aquests reconeixements mèdics no podran exigir-se amb caràcter sistemàtic.

- L'Article 16 del RD 240/2007, preveu que la resolució administrativa d'expulsió d'un titular de targeta o certificat **requerirà**, amb anterioritat al moment en que sigui dictada, **l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat** de la província, tret dels casos en que concorrin raons d'urgència degudament motivades.

Sense perjudici dels recursos administratius i judicials legalment procedents, la resolució de l'Autoritat competent que ordeni l'expulsió de persones sol·licitants de targeta de residència o certificat de registre, serà sotmesa, prèvia petició de l'interessat, a examen de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat o de l'Advocacia de l'Estat en la província. L'interessat podrà presentar personalment els seus mitjans de defensa davant l'òrgan consultiu, a no ser que s'hi oposin a ell motius de seguretat de l'Estat. El dictamen de l'Advocacia de l'Estat serà sotmès a l'autoritat competent per tal que confirmi o revoqui l'anterior resolució.

- Respecte de les garanties processals, regulades a l'Article 17 del RD 240/2007, cal tenir en compte que **en tot cas, quan la presentació de recurs administratiu o judicial contra la resolució d'expulsió vagi acompanyada d'una sol·licitud d'una mesura cautelar de suspensió de l'executivitat de la referida resolució, no podrà produir-se l'expulsió en si fins al moment en que s'hagi adoptat la decisió sobre la mesura cautelar, excepte** si es dona una de les següents circumstàncies:

- a) Que la resolució d'expulsió es basi en una decisió judicial anterior
- b) Que les persones afectades hagin tingut accés previ a la revisió judicial, o
- c) Que la resolució d'expulsió es basi en motius imperiosos de seguretat pública

- Durant la substanciació del recurs judicial, l'interessat no podrà seguir en territori espanyol, tret en el tràmit de la vista, en que podrà presentar personalment la seva defensa, excepte que concorrin motius greus de seguretat pública o d'ordre públic o quan el recurs es refereixi a una denegació d'entrada.

- L'Article 18 del RD 240/2007 regula els requisits que han de complir les resolucions, que seran dictades pels Delegats o Subdelegats del Govern.

L'apartat 2, declarat nul parcialment per la STS de 1 de juny de 2010 i ara modificat pel RD 1710/2011, estableix que *“las resoluciones de expulsión deberán ser **motivadas**, con información acerca de los recursos que se puedan interponer contra ellas, plazo para hacerlo y autoridad ante quien se deben formalizar, así como, cuando proceda, del plazo concedido para abandonar el territorio español.*

Las resoluciones de expulsión establecerán un plazo para abandonar el territorio español, que sólo podrá ser excepcionado en los supuestos en que concurra alguna de las circunstancias mencionadas en el artículo 17.1.

Excepto en casos urgentes, debidamente justificados, dicho plazo no podrá ser inferior a un mes a partir de la fecha de notificación. En todo caso, la decisión adoptada sobre la duración del plazo no podrá suponer impedimento para el control de la resolución de expulsión en vía administrativa y/o judicial.”

- Finalment, recordar que **la mesura cautelar d'internament a CIE** està prevista a la L.O. 4/2000 (LOEX) i, d'acord amb l'art. 1.3, les disposicions de la mateixa només podran ser aplicades als ciutadans de règim comunitari en allò que els hi sigui més favorable i, evidentment, una privació de llibertat no ho és.